

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

อำนาจหน้าที่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช คือ การบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์ ในรูปของพื้นที่อุทยานแห่งชาติ และพื้นที่สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าเช่น เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตลอดจนการอนุรักษ์พื้นที่ต้นน้ำ งานวิจัยเพื่อการอนุรักษ์พันธุ์พืชและสัตว์รวมถึงงานด้านการเพาะเลี้ยงขยายพันธุ์สัตว์ป่า เป็นต้น กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้กำหนดวิสัยทัศน์ ไว้ว่า ผืนป่าหลากหลาย สัตว์ป่ามากมาย ป่าไม่ยั่งยืน และพันธกิจ 4พันธกิจ คือ (สำนักอุทยานแห่งชาติ, 2551, หน้า10)

1. อนุรักษ์ คุ้มครอง และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า
2. วิจัย พัฒนาและให้บริการด้านวิชาการ
3. บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าโดยกระบวนการมีส่วนร่วม บนพื้นฐานเทคโนโลยีที่เหมาะสม และ
4. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช แบ่งส่วนราชการออกเป็นส่วนกลาง 8 สำนัก 2 กอง และส่วนภูมิภาค 16 สำนัก มีภารกิจ เกี่ยวกับการอนุรักษ์ สงวน คุ้มครอง พื้นที่ฟู ดูแลรักษา ส่งเสริมและทำนุบำรุงทรัพยากรป่าไม้ และพันธุ์พืช การจัดให้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน โดยการควบคุมป้องกันพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่มีอยู่เดิมและฟื้นฟูป่าเสื่อมโทรมให้กลับสมบูรณ์ด้วยกลยุทธ์การส่งเสริม กระตุ้นและปลูกจิตสำนึกให้ชุมชนมีความรู้สึกรักหวงแหนและมีส่วนร่วมในการดูแลทรัพยากรในท้องถิ่นเพื่อเป็นการรักษาสมดุลของระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนความหลากหลายทางชีวภาพสำหรับเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า แหล่งอาหาร แหล่งนันทนาการการท่องเที่ยวทางธรรมชาติของประชาชน ทั้งนี้ ภายในเขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และเขตห้ามล่าสัตว์ป่า และมีภารกิจอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช พ.ศ.2548)

สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์เป็นหน่วยงานสังกัดส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาคเป็นหน่วยงานขนาดใหญ่ มีโครงสร้างการบริหารงานเกือบจะเทียบเคียงได้กับกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เพียงแต่ มีขนาดพื้นที่เล็กลงเป็นระดับจังหวัด กล่าวคือ มีภารกิจในการดูแลรักษาพื้นที่อุทยานแห่งชาติพื้นที่สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า และพื้นที่ต้นน้ำ ตลอดจนงานด้านการป้องกันรักษาป่าและไฟป่า งานด้าน การฟื้นฟูป่าและที่ดินป่าไม้ และงานโครงการพระราชดำริ เป็นต้น ทั่วประเทศมีจำนวนทั้งสิ้น 16 สำนัก แต่ละสำนักถูกจัดแบ่งพื้นที่รับผิดชอบตามพื้นที่จังหวัด จำนวนจังหวัดของแต่ละสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ ไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของพื้นที่ในการบริหารจัดการ แต่มีความรับผิดชอบหลักเช่นเดียวกัน คือ ดูแลรักษาพื้นที่อุทยานแห่งชาติและวนอุทยาน (ในขณะนั้น) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์ป่า และพื้นที่ต้นน้ำ ในพื้นที่จังหวัดใน ความรับผิดชอบ สำหรับสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 16 รับผิดชอบครอบคลุมจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน และแม่ฮ่องสอน จึงทำให้มีหน่วยงานภาคสนามจำนวนมากกว่า 250 หน่วยงาน กระจายอยู่ใน 3 จังหวัด ทำให้แต่ละหน่วยงานมีที่ตั้งอยู่ใกล้เคียงกับหน่วยงานสนามอื่น ๆ และในพื้นที่อนุรักษ์หนึ่งๆ ก็จะมีหน่วยงานสนามอื่นๆที่ไม่ได้สังกัดในสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 16 ดำเนินการซ้อนอยู่ในพื้นที่อนุรักษ์ เช่น ศูนย์ปฏิบัติการไฟป่าเชียงใหม่ และศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาการควบคุมไฟป่าภาคเหนือ สังกัดสำนักป้องกันปราบปราม และควบคุมไฟป่า สวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคเหนือ สังกัดสำนักวิจัยการอนุรักษ์ป่าไม้ และพันธุ์พืช กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เป็นต้น อย่างไรก็ตาม แม้พื้นที่ดำเนินการอาจทับซ้อน แต่การปฏิบัติงานมีความแตกต่างกันในเรื่องภารกิจหลักที่รับผิดชอบของแต่ละหน่วยแต่ภารกิจหรือกิจกรรมการดำเนินงานหลายอย่างมีความคล้ายคลึงกัน เช่น กิจกรรมการอนุรักษ์ สงวน พื้นที่ทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เป็นต้น

อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย เป็นหน่วยงานภาคสนามในสังกัดสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 16 (ตั้งอยู่ในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลรักษาพื้นที่อนุรักษ์ในรูปของพื้นที่อุทยานแห่งชาติ มีเนื้อที่ประมาณ 261 ตารางกิโลเมตร หรือ 163,163 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของอำเภอเมืองเชียงใหม่ อำเภอหางดง อำเภอแมริม และอำเภอแม่แตง เป็นอุทยานแห่งชาติที่ตั้งอยู่ใกล้ตัวเมืองมากที่สุดมีทั้งหน่วยงานด้านการจัดการต้นน้ำ ด้านไฟป่า ด้านพฤกษศาสตร์ และด้านสัตว์ป่า รวม 10 หน่วยงาน ได้แก่ สถานีควบคุมไฟป่าเชียงใหม่ หน่วยจัดการต้นน้ำแม่สา หน่วยจัดการต้นน้ำแม่นาไทร และหน่วยจัดการ ต้นน้ำแม่ฮาว ศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาการควบคุมไฟป่าภาคเหนือ ศูนย์ปฏิบัติการไฟป่าเชียงใหม่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าดอยสุเทพ สถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเชิงดอยสุเทพ สวนป่าแม่แรมและสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคเหนือ ซึ่งแต่ละหน่วยงานก็มีทรัพยากรทางการบริหารเป็นของตนเอง ได้แก่ อัตรากำลัง งบประมาณ ครุภัณฑ์ และองค์ความรู้ ตลอดจนการมีส่วนร่วมต่อชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีภารกิจเกี่ยวกับการอนุรักษ์

สงวน คุ้มครอง พื้นฟู ดูแลรักษา ส่งเสริมและทำนุบำรุงทรัพยากร ป่าไม้ และพันธุ์พืช การจัดทำใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน โดยการควบคุมป้องกันพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่มีอยู่เดิมและฟื้นฟูป่าเสื่อมโทรมให้กลับสมบูรณ์ด้วยกลยุทธ์การส่งเสริม กระตุ้นและ ปลุกจิตสำนึกให้ชุมชนมีความรู้สึกหวงแหนและมีส่วนร่วมในการดูแลทรัพยากรในท้องถิ่นเพื่อเป็นการรักษาสมดุลของระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนความหลากหลายทางชีวภาพสำหรับเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า แหล่งอาหาร แหล่งนันทนาการการท่องเที่ยวทางธรรมชาติของประชาชน (อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย, 2554)

เนื่องจากอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ตั้งอยู่ใกล้ตัวเมืองเชียงใหม่ ความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวและนันทนาการและมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากมายหลายแห่ง เช่น พระตำหนักภูพิงศ์ราชนิเวศน์ บ้านมิ่งดอยปุย บ้านมิ่งขุนช่างเคี่ยน น้ำตกแม่สา และวัดพระธาตุดอยสุเทพวรมหาวิหาร ซึ่งเป็นศาสนาสถานที่เคารพบูชาของพุทธศาสนิกชน ทั่วประเทศ จึงทำให้ในแต่ละปีมีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเข้าเยี่ยมชมในแต่ละปี สูงเป็นอันดับต้นๆของประเทศ

อย่างไรก็ตาม จากสภาพภูมิทัศน์ที่งดงาม ชัยภูมิพื้นที่จึงเปรียบเสมือนเมืองล้อมป่า จึงส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อันเนื่องมาจากการขยายตัวของเมือง จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นทั้งจากประชากรเดิมและประชากรที่ย้ายมาจากจังหวัดอื่นเพื่อมาทำงานและอยู่อาศัยชั่วคราวและถาวร ปริมาณความต้องการใช้ที่ดินจึงขยายตัวอย่างรวดเร็วเข้าไปในพื้นที่ป่าเพื่อทำกิน เพื่ออยู่อาศัย และทำร้านอาหาร รีสอร์ท ที่พักต่างๆ โดยจำนวนมากมีการบุกรุกอย่างผิดกฎหมาย ทำให้อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุยเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงที่จะได้รับผลกระทบทางลบทั้งต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ระบบนิเวศขาดความสมดุล และความเปราะบางและวิถีชีวิตของชุมชนทั้งในและโดยรอบพื้นที่เปลี่ยนแปลงไปในทางลบ จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการวางแผนการบริหารจัดการโดยความร่วมมือทุกภาคส่วน เพื่อสนับสนุนให้การปฏิบัติงานของอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ดำเนินไปอย่างมีระบบ เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน เป็นที่ยอมรับและมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับนโยบายและภายใต้งบประมาณที่ได้รับ

วิสัยทัศน์ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ตามข้อสั่งการของอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 16 ได้ให้แนวทางการปฏิบัติงาน และประชุมร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานให้เป็นรูปธรรม โดยกำหนดพื้นที่เป็นเขตการจัดการ อ้างอิงตามเขตอำเภอที่อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย มีพื้นที่อยู่ในท้องที่อำเภอต่างๆ จำนวน 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ อำเภอหางดง อำเภอแม่ริม และอำเภอแม่แตง พร้อมกำหนดหน่วยงานในแต่ละเขตพื้นที่และขอบเขตหน้าที่รับผิดชอบโดยผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่

อนุรักษ์ที่ 16 ได้มีคำสั่งกำหนดเขตการจัดการแบบบูรณาการในพื้นที่อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย เป็น 4 เขต ประกอบด้วย(เรื่องเดียวกัน,2554)

1) เขตการจัดการอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุยที่ 1 (อำเภอเมืองเชียงใหม่) มีหัวหน้าสถานีควบคุมไฟป่าเชียงใหม่ เป็นหัวหน้าเขต

2) เขตการจัดการอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุยที่ 2 (อำเภอหางดง) มี หัวหน้าหน่วยจัดการต้นน้ำแม่नाไทร เป็นหัวหน้าเขต

3) เขตการจัดการอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุยที่ 3 (อำเภอแมริม) มีหัวหน้าหน่วยจัดการต้นน้ำแม่สาเป็นหัวหน้าเขต

และ 4) เขตการจัดการอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุยที่ 4 (อำเภอแม่แตง)มี หัวหน้าหน่วยจัดการต้นน้ำแม่สาวเป็นหัวหน้าเขต

ในแต่ละเขตมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ ให้หัวหน้าหน่วยงานในการปฏิบัติงานบูรณาการหน่วยงานร่วมของอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย โดยให้หัวหน้าเขตการจัดการอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย มีอำนาจหน้าที่อำนวยความสะดวกและประสานงานในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ในด้านป้องกันและปราบปรามในพื้นที่รับผิดชอบ ด้านการปฏิบัติการควบคุมไฟป่าในพื้นที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวและการให้บริการในพื้นที่รับผิดชอบ ด้านฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่รับผิดชอบ ด้านวิชาการในพื้นที่รับผิดชอบ ด้านการมีส่วนร่วมในพื้นที่รับผิดชอบ และด้านการจัดทำฐานข้อมูลทุกมิติในพื้นที่รับผิดชอบ (เรื่องเดียวกัน,2554)

การบูรณาการในการจัดการเชิงพื้นที่ อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 ลักษณะของการบูรณาการจะเป็นการประสานการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่มีที่ตั้งในพื้นที่อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย จำนวน 10 หน่วยงาน ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายในด้านต่างๆ ตลอดจนการบูรณาการร่วมกันระหว่างวัด โรงเรียนชุมชน ที่มีที่ตั้งทั้งในและนอกแนวเขตอุทยานแห่งชาติ ดอยสุเทพ-ปุย ในการอนุรักษ์ คุ้มครอง และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า ซึ่งจากผลการดำเนินงาน ที่ผ่านมา พบว่า มีการออกปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในเขตการจัดการ เช่น การประชุม การออกพบปะชุมชนในพื้นที่ที่มีการปรึกษาหารือวางแผนการทำงานและแก้ไขปัญหาในพื้นที่ร่วมกัน การดำเนินกิจกรรมส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมด้านไฟป่า เช่น ปฏิบัติการดับไฟป่าร่วมกับราษฎรในพื้นที่ อบรมให้ความรู้ข้อมูลด้านการควบคุมไฟป่า จัดกิจกรรมการทำแนวป้องกันไฟป่า ร่วมออกตรวจลาดตระเวนและหาข่าว พร้อมเฝ้าระวังไฟป่าในเขตพื้นที่รับผิดชอบ เป็นต้น กิจกรรมด้านปลูกป่า กิจกรรมแจกจ่ายกล้าไม้ กิจกรรมจัดฝึกอบรมและออกประชาสัมพันธ์ กิจกรรมการมีส่วนร่วมกับชุมชน และกิจกรรมด้านวิชาการ สำหรับกิจกรรมด้านการลาดตระเวนป้องกันและปราบปรามและด้านการท่องเที่ยวยังมีความถี่ในการปฏิบัติร่วมกันน้อย และที่สำคัญคือ

การปฏิบัติงานแบบเขตการจัดการเริ่มมีความเข้มข้นน้อยลงในระยะหลัง แต่การดำเนินการคงมีแต่อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย และหน่วยงานที่หัวหน้าหน่วยมีคำสั่งเป็นหัวหน้าเขตการจัดการเท่านั้น ส่วนการบูรณาการร่วมกันระหว่างวัด โรงเรียน และชุมชน นั้น พบว่า มีการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและจิตสำนึกที่ดีที่จะร่วมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่นการจัดกิจกรรมการบวชป่า จัดฝึกอบรมอาสาสมัครพิทักษ์ป่า (รสป.) จัดฝึกอบรมตามโครงการค่ายเยาวชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการจัดกิจกรรมห้องเรียนสีเขียวตามโรงเรียนต่างๆรอบแนวเขตอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย เป็นต้น (อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ,2554)

ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานแบบบูรณาการในการจัดการเชิงพื้นที่ อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ว่ามีระบบและผลการดำเนินงานแบบบูรณาการเป็นอย่างไรพบปัญหาและอุปสรรคอย่างไรบ้างทั้งในทางนโยบายและในทางปฏิบัติ เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการปรับแนวทางการดำเนินงานให้สอดคล้องและบรรลุเป้าหมายตามหลักการจัดการอุทยานแห่งชาติอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 คำถามหลักการวิจัย

1.2.1 การดำเนินงานรูปแบบบูรณาการในการจัดการเชิงพื้นที่อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย มีระบบและผลการดำเนินงาน เป็นอย่างไร

1.2.2 มีปัญหาและอุปสรรคต่อการดำเนินงานแบบบูรณาการในการจัดการเชิงพื้นที่อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย อย่งไรบ้าง

1.2.3 แนวทางการปรับปรุงการทำงานแบบบูรณาการในการจัดการเชิงพื้นที่ อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ควรเป็นเช่นไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.3.1 เพื่อวิเคราะห์ถึงระบบและผลการดำเนินงานแบบบูรณาการในการจัดการเชิงพื้นที่อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย

1.3.2 เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค การดำเนินงานแบบบูรณาการในการจัดการเชิงพื้นที่อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย

1.3.3 วิเคราะห์หาแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานแบบบูรณาการในการจัดการเชิงพื้นที่อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันได้ตามเป้าหมาย

1.4 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา

1.4.1 ได้นำข้อมูลระบบและผลการบูรณาการในการจัดการเชิงพื้นที่อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย มาใช้ในแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการให้บรรลุตามเป้าหมาย

1.4.2 ได้วิเคราะห์ถึงปัญหา อุปสรรค ต่อการดำเนินงานแบบบูรณาการในการจัดการเชิงพื้นที่อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย

1.4.3 ได้แนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานแบบบูรณาการในการจัดการเชิงพื้นที่อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันได้ตามเป้าหมาย

1.5 ขอบเขตของการศึกษา

1.5.1 ด้านเนื้อหา

- 1) ศึกษาาระบบและผลการบูรณาการในการจัดการเชิงพื้นที่อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย
- 2) วิเคราะห์ถึงปัญหา อุปสรรค ที่มีต่อการดำเนินงานแบบบูรณาการในการจัดการเชิงพื้นที่อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย
- 3) วิเคราะห์หาแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานแบบบูรณาการในการจัดการเชิงพื้นที่อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุยเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันได้ตามเป้าหมาย

1.5.2 ด้านพื้นที่

อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย สังกัดสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 16 (เชียงใหม่)

1.5.3 ด้านประชากร

- 1) หัวหน้าอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย
- 2) หัวหน้าสถานีควบคุมไฟป่าเชียงใหม่
- 3) หัวหน้าหน่วยจัดการต้นน้ำแม่สา
- 4) หัวหน้าหน่วยจัดการต้นน้ำแม่มาไท
- 5) หัวหน้าหน่วยอนุรักษ์และจัดการต้นน้ำแม่สาว
- 6) หัวหน้าศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาการควบคุมไฟป่าภาคเหนือ
- 7) หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการไฟป่าเชียงใหม่
- 8) หัวหน้าเขตห้ามล่าสัตว์ป่าดอยสุเทพ
- 9) หัวหน้าสถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเชียงคองสุเทพ
- 10) หัวหน้าสวนป่าแม่แรม

11) หัวหน้าสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคเหนือ

12) เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคสนาม

1.5.4 ด้านระยะเวลา ดำเนินการศึกษา ระหว่าง เดือน ตุลาคม 2556 – กุมภาพันธ์ 2557

1.6 นิยามศัพท์ทั่วไปในการศึกษา

1) การบูรณาการ หมายถึง การผสมผสานทรัพยากรที่มีอยู่นำมาบริหารจัดการร่วมกันเพื่อให้เกิดการพัฒนา หรือทำให้ดีขึ้น

2) การจัดการ หมายถึง ขบวนการที่ทำให้งานกิจกรรมต่างๆ สำเร็จลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลด้วยคนและทรัพยากรขององค์กร

3) เขตการจัดการ หมายถึง การแบ่งเขตพื้นที่ตามศักยภาพและความเหมาะสมแต่ละด้านในการบริหารจัดการ

4) อุทยานแห่งชาติ หมายถึง ที่ดินที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

5) หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่คุ้มครองและรักษาอุทยานแห่งชาตินั้นๆ

1.7 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

1) การบริหารแบบบูรณาการ หมายถึง การบริหารจัดการ ที่สามารถตัดสินใจได้ทุกสถานการณ์ มีแนวทางการทำงานที่ชัดเจน สามารถทำงานได้เบ็ดเสร็จ รวดเร็ว และกลมกลืน

2) อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ หมายถึง อำนาจที่ได้รับมอบหมายมาโดยถูกต้องเพื่อใช้ในการรับผิดชอบการทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

3) การจัดสรรทรัพยากร หมายถึง จัดมอบ หรือจัดแบ่งทรัพยากรให้กับหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้หน่วยงานหรือบุคลากรได้ใช้ทรัพยากรที่เหมาะสมเพื่อการดำเนินงานสู่ เป้าหมายขององค์กร

4) การบูรณาการในการจัดการเชิงพื้นที่ หมายถึง การดำเนินงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่างๆ ทั้งหน่วยงานภายในและภายนอกพื้นที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

5) การป้องกันและปราบปราม หมายถึง การดูแลเฝ้าระวัง การประสานงานเพื่อสนับสนุน ข้อมูลการข่าว การสืบสวน ดำเนินคดี และกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิด ประสาน ติดตาม สถานการณ์เพื่อการหยุดยั้งการทำลายป่าไม้

6) การปฏิบัติการควบคุมไฟฟ้า หมายถึง การปฏิบัติใดๆก็ตามเพื่อเป็นการป้องกันไฟฟ้า การเตรียมการดับไฟฟ้า การใช้ประโยชน์จากไฟ และการประเมินผลการปฏิบัติงาน

7) การท่องเที่ยวและบริการ หมายถึง การเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อความสนุกสนานตื่นเต้นหรือเพื่อหาความรู้ที่พร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อผู้ใช้บริการ

8) การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจต่อเรื่องหนึ่งๆ

9) การจัดทำฐานข้อมูล หมายถึง การจัดเก็บ เรียบเรียง รวบรวมข้อมูลที่สำคัญไว้ที่ศูนย์กลางของหน่วยงานหรือองค์กร เพื่อใช้ในการตอบสนองต่อการตัดสินใจของผู้บริหาร

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved